

VOOR WIE LEERT: TUSSEN DROMEN EN VERHALEN

WEGGAAN

*Moedwillig afscheid waar wrok noch
zucht toe aanzet; het vee verlaat
de vredige wei voor een verdere helling.
Behagen trekt aan de benen: toch opstaan,
de haard is aan, de letters liggen daar
nog. Niet het halve glas omstoten
maar gaan. Buiten graag: sneeuw,
maanlicht, vermoeden van een weg.*

Met dit gedicht uit de laatste bundel van Anna Enquist besloot Jozef zijn toespraak bij zijn afscheid op 26 januari jl.

Begonnen als medewerker bij de afdeling opleidingen en later als hoofd van deze afdeling, werd Jozef in 1985 benoemd als directeur basis- en speciaal onderwijs en opleidingen. Per 1 februari 1996 aanvaardde hij de nieuwe functie van procesmanager primair onderwijs.

Ruim 22 jaar - vanaf 1974 - heeft hij zijn niet geringe deskundigheid en werkkraft ingezet voor het bedrijf en daarmee voor het katholiek onderwijs. In zijn afscheidsspeech keek hij in vogelvlucht terug op de onderwijsvernieuwingen van de afgelopen tien jaar en de rol van het bedrijf daarin. De tekst van zijn toespraak zal worden opgenomen in het jaarverslag over 1995 en een samenvatting van de hoofdlijnen verscheen reeds in het divisieblad.

"Als je een schip wil bouwen, ga dan niet in de weer met het verzamelen van hout, het maken van bouwtekeningen en het organiseren van een werf. Maar verzamel mensen om je heen en leer hen door je verhalen te verlangen naar die eindeloze zee": met dit citaat van Antoine de Saint-Exupéry benadrukte Jozef in zijn afscheidsspeech nog eens, dat autonomie en verantwoordelijkheid pas waargemaakt kunnen worden als je daarvoor de ruimte krijgt. Ruimte, die betekent: vertrouwen geven, willen loslaten, maar vanuit een blijvende verantwoordelijkheid. In die zin kunnen dromen en verhalen inspireren en motiveren: ze vormen de basis van alle leerprocessen.